

**Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Opera**

P. 1-3 nebst Inventarium

**Gerson, Jean**

**[Straßburg], 1488**

Anagogicum de hymno glorie

[urn:nbn:de:bsz:31-300776](#)

Crux iter ostendit ducit et ad patriam.  
 Pinge thau frontem ne te gladii ingulabit  
 Hac cruce signatus cuius erit superium  
 Bella tremunt profer certi vexilla triumphi  
 Vulsus hostis eis protinus effugiat  
 Demonis ars et mille modis versutia terat  
 Pinge crucem veluti fumus inanis abicit  
 Celica lux veluti iocunda serena micaret  
 Dente tranquilla pace frui tribuit  
 Antonium talis augustinumque beavit  
 Lux et quae plures desuper irradians  
**F**rusta honore fuit adā iali q ab arce  
 Dentis in eterna primis inspiceret  
 Obole mo p̄misit et carcere carnis oportet  
 Corporis ascensiū querere vera prius  
 Sacra representat sūg omnia hostis sensus  
 Signa vel obieccra mystica dona crucis  
 Est foris est intus virtutis regula libro  
 Christi pendens sanguine scripta suo  
 Est mod̄ hic ois diuinis scriptus amoris  
 Cartam nō aliam quere necessariam  
 Lesses iā petere sp̄sō pia mēs ab amico  
 Pascit ubi vel ubi meridie recubet  
 Ecce crucē cerne neq; sic vaga p̄ alienos  
 Lustodes pecorū nec malus error agat  
 Edos despiciat sed os. fiscosq; sodales  
 Dic christo pastor tu mibi solus eris  
 Finis legis amor christi de corde sereno  
 Dū bene p̄scia mens dum neq; ficta fides  
 Christus hō de ē hūc ergo time sua seruans  
 Iusta pio corde fac ita saluus eris  
 Finis editū p̄ cancellariū in die beati luce:  
 Anno. 13.cccc. xxvij. lugduni.

**C**armen suorum ho  
 nesta defensio decanata lugduni viij. m̄j.  
 dies ante vite consummationē.  
**C**adit linor edat ut mea carmia  
 Despecti nitida veste carent ait  
 Nec pulcris facies picta colorib⁹  
 Vox estrauca sonans parum  
 Ornat⁹ varios si meretricula  
 Nil virtutis habens nec solidū bonus  
 Querit q̄s stupor ē sat sibi si placet  
 Fallax alliciens procos  
 Fucatos oculos hec stibio gerit  
 Comit cesariem lubrica conspici  
 Assuecit placidis blanda p̄cas vaga  
 Quos prosternit enecat  
 Alt matrona grauis casta pudicaq;  
 Lui nativus adeſt color et decus  
 Ut proſit satagit feria morib⁹  
 Sponso quod placeat studet

Totam composita cīcta modestia  
 Cultū net p̄prium nent famule simul  
 Linum lanas ve non petat extra  
 Sollers artifica manu  
 Non nequam petulans subdola fractaq;  
 Vox sed suave sonat cui rigidus ton⁹  
 Vixit ex oculis celica lux micat  
 Sancta prole beatior  
 Frugi mensa sibi splendida sobria  
 In qua psalterio rex dauid insonat  
 Hymnos imparib⁹ quos munera ligat  
 Petris carmen amicius  
 Carmen tale cano sit p̄cul ethnica  
 Hēdax musa strepat his quibus est venus  
 Aut mārē delicie vanaq; numina  
 Hostis solus amor iesus. **Iesus**

### Anagogicū de verbo et hymno glie doctoris solatorij **D**aglii Johis de Hermon **L**ancellarii parisien. Lugduni editum.

**G**loria i exelis deo p̄z filio  
 et sp̄usco. Hibil ei p̄t apti⁹  
 p̄fieri volētib⁹ nobis de v̄bo  
 et hymno glie p̄monē mysticū  
 v̄l'anagogicū facere i noīe p̄z filij et sp̄us  
 sc̄i. Et q̄ sap̄ia mitrit acillas suas vocare  
 ad arcē quā diuinis dionysii⁹ vocat mysticos  
 rū cloq; sup̄incognitū sup̄splēdētē et sub  
 tilissimū v̄tice. **I**ncipiam⁹ velut ab ifima  
 sap̄ie acilla q̄ ē grāmatica p̄supponētes ex  
 ea. q̄ fm̄ noīs interpretōez glia ē q̄si clara  
 sc̄i cū laude v̄l'honore noticia. est āt honor  
 exhibito reverētē in signū v̄tūris. soli aut̄  
 deo honor v̄t̄. Presupponam⁹ insup ab  
 eadē acilla sap̄ie vocatis ad arcē. q̄ tres sūt  
 grad⁹ noticie gliosi dei videlicet positivus  
 p̄pati⁹ et suplati⁹. Et h̄ aliter et aliter fm̄  
 duplē statū quoq; vñ est viatorū. Ali⁹ cōs  
 p̄phensoꝝ put̄ infra patebit deducēdo put̄  
 in sup fm̄ hos grad⁹ positivū **L**omparis  
 usi Suglanianū. clare patet verbū glie. Pr̄i  
 mo fm̄ mysteriū regni dei. Deinde fm̄ my  
 steriū fidei. Rursus fm̄ gloriam dei eterni.  
 Ulterius deniq; multipliciter fm̄ tempus  
 et locū et modū beneplaciti tui deus. lajan  
 do in verbo tuo rete verborū nostrorum.  
**G**loria patri cū filio et spiritu sancto tan  
 quā clara noticia. et lux lucet in tenebris et  
 tenebre eam nō coprehenderūt. Et aut̄  
 triple tenebra. Una culpe. Alia pene seu  
 miserie. Tertia defectibilitatis nature. Pr̄i  
 ma in peccatorib⁹. Altera in viatorib⁹

*gl̄. J. M.*

*conclusio*

## Anagogicū de verbo

post peccatū. Tertia in oībꝫ etiā beatis ci-  
tra deū. Gloria aut̄ deo s̄ suplatino gradu  
z vertice sublimissima z supincognita qui  
est pelag⁹ entis infinitū qui habitat lucē in  
accessibilē cui soli honor z gloria. Lui so-  
li debet exhibito supna reuerētie signū  
virtutis infinite. Sufficiunt intellectuali  
creature duo grad⁹ cognitōis diuine q̄ sūt  
positi⁹ z cōpati⁹. Terti⁹ vō suplati⁹  
in quadā caligine z silentio veneret. Scia-  
tur deniqꝫ q̄ lux in tenebris lucet z tenebre  
eā nō cōprehēderūt. quēadmodū triples  
sunt modi tenebraꝫ. Unus culpe Ali⁹ pe-  
ne seu miserie. Terti⁹ defectibilitatis nate  
In peccatoribꝫ prime. In viatoribꝫ scđe.  
In omnibꝫ creaturis etiam beatis tertie.  
Duāobrē cludim⁹ cū sapiente q̄ oīs per-  
scrutator maiestatis. aliūs a spūlanc̄to qui  
etiā p̄scmtat p̄fundā dei. opprimeſ a glīa.  
peccator infelicit̄. viator bon⁹ salubriter  
z prebēſor vel apprehēſor in p̄tia felicit̄.  
**G**loria p̄i cū filio z spūlanc̄to. fm my-  
steriū regni dei describi p̄t q̄ est noticia p̄  
ignorantiā habita fm vniōnē supra mētē  
hoc ē exp̄sse dionysij quā possum⁹ sub alijs  
verbis tradere q̄ est vniō defectiua vel de-  
fectio vniōtua in cognitōe z amore dei. sic  
est enī defectio vniōtua in volūtate sicut in  
intellectu. Circa qđ attēdendū iuxta tripli-  
cem gradū ſp̄ationis grammaticalis in me-  
taphora fundat̄z q̄ defectio seu priuatio  
vel tales termini dicentes negatōe; in hac  
materia nō accipiunt̄ nisi put̄ negat̄ vel p̄-  
uant gradum suplati⁹ vel ſimpl̄ ſicut in  
beatis vel respectu cognitōis vel fruitōis  
glorie p̄ ſtatū vie. Alioqñ manifesta eſſet  
p̄adictio neqꝫ dicere plus aīa cognosce-  
re p̄ ea q̄ lapī aut asinus. p̄terea nō dici-  
mus q̄ ſic defectio ſolū. ſed q̄ ē vniōtua de-  
fectio vel vniō defectiua. **G**loria p̄i cuꝫ  
filio z spūlanc̄to. p̄ exigit boiem esse fidelez  
xp̄ianū. hui⁹ ſignū eſt q̄ diuin⁹ Dionysius  
incipit hāc noticiā p̄ oīoem ad beatissimā  
trinitatē. Trinitas inq̄ ſupessentialis z ſup  
de⁹ z ſupoptime xp̄ianoꝫ inspector theoso-  
phie dirigenos r̄t. Noteſ in primis. inuo-  
catio trinitatis cui⁹ nō habet in via cogni-  
tio niſi p̄ fidē ſaltē. nō p̄ gloriā. Et itigur  
bec noticia inuocatio nō ad ſenſum ſicut  
cōſtat nō ad imaginatiōe nō ad intellectū  
viatoris. Eſt igi⁹ p̄ fidei mysteriū. **G**lia  
p̄i cū filio z spūlanc̄to fm mysterium iure  
vocat theosophia xp̄ianoꝫ accōmodati⁹.

q̄ theologīa. Theosophia ſiquidē dī ma-  
gis a ſapore dei q̄ a logos qđ eſt ſermo vñ  
theophīa noīat q̄ ſi ſapori dei. hoc vidit  
qui dixit ſapiam elle fm nomē ſuū q̄ ſi ſapi  
dam ſciā. Tribuit igi⁹ dūm⁹ Dionys⁹  
magisteriū hui⁹ theophīe ip̄i beatissime  
trinitati vocans eā in ſpectore theophīe  
xp̄ianoꝫ. Ubi enī amor ibi oculus ſpecto.  
Prouenit aut̄ ex amore dei benignit̄  
in ſp̄itione ſp̄ianos cognitio ſm mysteriū  
que eſt vniōtua defectio. p̄terea primo ca-  
pitulo in līa post oīoem ad deū ſe xhorta-  
tionē ad thymotheū ſic ait. Hic autē ride  
quomō nemo indoctoꝫ aſcultat r̄t. vo-  
cat indoctos paganos idolatras et phos  
ſimagine ſua ſciā deū ſoſſe ſp̄hendi qui  
tamē poſuit tenebras latibulū ei⁹. **G**lo-  
ria p̄i cū filio z spūlanc̄to. ſcd̄ mysteriū  
fidei in viatoribꝫ p̄t dicere negationē ſeu  
priuationē cognitōis dei ſm duplē gra-  
dum ſuplati⁹ ſt hoc vel ſimpl̄ ſicut i bea-  
tis vel ſm qđ ſp̄at in ſpectu r̄t modo  
theophīe beatoꝫ. qui p̄ mysterium fidei  
nō cognoscunt. Horat̄ aut̄ iſta negatio ſeu  
priuatione vel defectio p̄ hāc p̄poſitōem ſup  
exemplū ſtatū in primis trib⁹ adiectiū ſu-  
addit⁹ ad hoc ſubſtatiū trinitas. q̄ ſum  
ſupessentialis ſupdens ſupoptime. ſm tria  
que appropianſ trinitati. Eſſentia v̄l yni-  
tas quo ad p̄tē ſuida deitas quo ad ſili-  
um z optima deitas quo ad ſp̄iſanctū.  
Conſtat itaqꝫ q̄ ſi eſſentia deitas et boni  
tas accipianſ ſm gradus cognitōis dei p̄-  
mos. P̄oſitū ſc̄z ſp̄atiū. cōperit via-  
toribꝫ cognitione. ſed nō in ſuplati⁹ ſt  
du qui eſt poſitū ſp̄atiū in beatis quā  
to minus ſuplati⁹ dei gradū ſimpliciter  
z prebēdit. **G**loria p̄i cū filio z spūlanc̄to  
ſcd̄ mysteriū regni dei r̄b̄i videſ nu-  
de ſt clarissime de⁹. Hec tria vocabula ſup  
essentialis ſupdens et ſupoptime nequeunt  
negare ſeu priuare ſuplati⁹ ſt gradū cogni-  
tionis vie ſed ſuplati⁹ ſt gradū cognitionis  
patria. Quis autē ſit iſte gradus patet  
ex iam dicris. Patet in ſup verus intellect⁹  
et ſcordia grecor⁹ z latīnoꝫ ſi cuꝫ veritate  
p̄dictor⁹ iudicent. latini ſana tradentes et  
diſſidentes q̄ deus in patria clare videſ ſt  
nude nō in theophanijs ſolis. ſel ſac̄ ſim-  
bolis intelligunt̄ quo ad gradus poſitū ſt  
cōpati⁹ ſt glorie. Greci vero ponūt dum  
aīnt deū non videri cuꝫ beato Dionyſio  
in theologia mīſtīca primo capitulo līa ſt

B

referendo ad gradū suplatiū simpliciter  
patria vel sūm qd ut in via. In qd te cōi le-  
ge impossibile est videre diuinū radū: ni  
si sacris symbolis circuolutū: vel circuus  
latū v'l circūctū. sicut in exēplo sensibili  
Lumē celi videre nō p̄t ab oculo corpali:  
si nō sit admittū colorib⁹ vel color⁹ Ip̄b⁹.  
**G**loria pri cū filio v spūscō. Scđm my-  
sterii tā fidei in via qd regni dei nō patiū  
elucidat p̄ trad̄tione hāc scolasticā q̄uis  
efficeret neq̄at vniōne defectuā seu mysti-  
cam. Rō potissima est vitatio erroris v co-  
fusionis imo v irrisiōis ap̄d impios rati-  
dos in lege dei. Signū h̄ est q̄ b̄ies deuo-  
tioni traditi v vniētes se vel vnitate putā-  
tes cū deo plures explicauerit suas deuo-  
tiones veras aut fictas p̄ errores heretica-  
les v insanos. Confessi alij magis sobrie  
cognitionē hanc iusticiā voceri nō posse p̄  
scolasticā quo ad explicatōem doctrinālē  
Prohibuit idcirco eos a conatu vel studio  
impossibilitas estimata cognoscēdi. H̄ sic  
vō doctrinalis sūm terminos clarissimos et  
vñitatos palā facta est traditio sine vñor  
inuolucro. adeo q̄ nec ap̄d p̄fianos idio-  
tas. relinquit vlla contradictionis seu repu-  
gnātie nebula. Itach si q̄ra a fidelī xpia-  
no. nunq̄d p̄t alij vel in via vel in p̄ia co-  
gnoscere vel amare deū in rāto v excellenti  
gradu sicut ip̄e cognoscit v amat seipsum:  
Nōne p̄t in cognitōe vel amore. Si tūlūs in q̄rit  
p̄t ne b̄ies tā viatores qd b̄is cognoscere  
deū v amare multis modis: Fidelī hmōi  
nō cunctabif affirmatiū dare tñsum de  
vñorū statu suo mō. **G**lia pri cū filio:  
et spūscō. cognoscit hic in via q̄tuor mōis  
sūm quos dicit Dyoni⁹ ca. ii. de mystica  
theologia. theologia le q̄druplicē dedisse  
Unā p̄riā de diuīs characterib⁹. i. p̄sonis  
affirmatiue vt de incarnationē vbi v hāc  
nō h̄em⁹. Alterā de diuinis scriptis noib⁹  
sūm entiā diuītatis. Et h̄ec apud nos di-  
cta est de diuīs nostris. Sub hac theologia  
p̄pria stineat terra ps de substātis spūali-  
bus sic de celesti hierarchia v ecclastica.  
Tertiā theologia noiat symbolicā q̄ care  
mus nisi qz in locis plūmis tangit multa  
de symbolis hoc est similitudinib⁹ translatis  
ad teū. Quartā nomisat mysticā circa quā  
nūc insistim⁹. Deniq̄z noiat. c. eo. iiij. v̄ cō-  
seq̄nt in. iiiij. v. v̄. v̄ eplis ad gayū. v̄. c. viij.  
de diuīs noib⁹ p̄sideraratoes aliqus huic

theologie mystice p̄xētes. Una ē q̄ op̄s  
eam esse breuissimā līmo nō sūm breue ser-  
monē. si sūmōis defectū sicut in silentio et  
caligine v ocio. v in loco casu supintellectu  
p̄ defectū noiatōis hoc ibi. Nonit p̄side  
rationē alterā q̄ pcedendū est in ablatoi  
bus seu negatōib⁹ ab inferiorib⁹ ad sumā  
q̄uis fiat pcessus opposito mō p̄ theologi-  
as alteras positivē pcedendū. Lām redi-  
dit in textu māfesse. qm̄ magis evita et  
bonitas qd acr v lapis v magis nō crapule  
et manie nō dici v intelligi. Tertia p̄side  
ratio est ad intelligēdum difficultissimā sūm  
formā vñor. sed facillima si pmissi grad⁹  
cōpationis notenf. Dicit eni in fine. c. v̄l  
timō q̄ negq̄ est ei vnuersalē positio ne  
qd ablato. sed eorū q̄ post cā sit positōes et  
ablatoes facientes ipsam negq̄ auferunt  
negq̄ ponim⁹. Vocat p̄tete a cognitionē istā  
est supluente caliginē l obscurissimo qd  
est supermanifestissimū. Lōsonat hec sitia  
vñb̄is philosophi dicētis q̄ māfessissima  
nāre sunt occultissima nobis. Si vñor facit  
cōparatio ad nrām cognitionē tñmō cōi  
cordabis v distinctib⁹ triplicis grad⁹ cō-  
paciōis. Deniq̄z n̄ esthīc ūdictio. qz cū d̄r  
teū est sup oē ens v nō ens. ly nō ens nō  
refertur ad purū ens. qd est d̄s. q̄ tñc eēt  
aperta cōtradictio. si refert ad modū co-  
gnitiōis q̄ creatā p̄t cognoscere ens qdch  
qz. quia nōnisi finito gradu p̄ quo sit vñb̄  
seigns. **G**lia pri cū fi. v spūscō. sūm myste-  
riū fidei in via. imo v regni dei in p̄ia co-  
gnoscit p̄ ablationē seu negatōv̄el prima-  
tionē. aut defectōem ab oī eo qd estens  
vel nō ens ad gradū suplatiū referendo.  
Rō. qz sicut d̄s sibi soli sūm h̄unc gradū co-  
gnoscit v̄ ita sibi soli cōuenit sūm h̄unc gra-  
dum pfecte cognoscere qd ē nō esse. Qm̄  
oppositōr̄ cadē est disciplina sūm p̄m̄. p̄  
ptere nō pfecte cognoscit n̄ ens simpli-  
tati p̄cipiat pfecte qd estens simpli. hoc  
aut sol⁹ teū ip̄e de seipso nouit. Dicit ḡ  
sua cognition mystica esse sup om̄e ens v̄ n̄  
ens vñ v̄ in prima eplā ad gaiū si quis v̄c.  
in q̄t videns teū intellet qd vidit nō ip-  
sum p̄tēplat̄ est. s̄z quiddā eorū ab ip̄o exi-  
stentiū v cognitorū. Ip̄e aut sup animū et  
essentiā supereollocaſ v̄k nō cognoscendo  
negq̄ videndo cognoscit et ipsa sūm qd me-  
lius pfectissima ignorātia sciētia est eius  
sup oīa cognita. lēcille. Constat itaq̄z p̄  
ista māfesta includit v nō intelligibiles

g c

## Anagogicū de verbo

cōtradictōem si nō sit adaptatio concors  
scōm tres grad⁹ opatiōis q̄s ancilla theo-  
logie grāmatica nob̄ tradit̄ dictis mōis.

### Secunda partitio.

**V**erbū glie scōm mysteriū fidei se-  
pi⁹ ap̄is ⁊ efficaci⁹ p̄ dignā eucha-  
ristie p̄ceptōez sp̄iale q̄z p̄ h̄umanā  
industriā. Itaq̄ dñs n̄ iesus xp̄s c̄ sp̄us  
reuelat mysteria. dixit int̄ cetera l̄ euāge-  
lia non explicet postq̄z p̄misit. hic est calix  
sanguis mei. mysteriū inq̄t fid̄ ei q̄d p̄ ro-  
bis effūdef. Expe⁹ h̄ac efficaci⁹ fuerat. cre-  
do sepe b̄tissim⁹ dionisi⁹ q̄ p̄ nimia tormenta  
ta positus in carcere lac⁹ istō mysteriū ce-  
lebrauit. cui visibil⁹ astitit dñs n̄ iesus  
xp̄s c̄ ml̄tidie āgelop̄z seip̄z tradidit sa-  
cramētū eidē be. Dionisio dicē. Accipe  
hoc carē me⁹. q̄d mor⁹ cōpletō tibi vna cu⁹  
p̄re meo. meū ei est maxia merces tua. et  
hic q̄ audierint salutis in figno meo. Hubi  
iunxit ⁊ p̄ c̄bulſiq̄z petieris impetrabis.  
Obsecram⁹ igis̄ te dionisi⁹ leniñissime ut  
nob̄ impetres reseratoz mystice theologie  
tue q̄ntū expedit saluti n̄rē. Hi enī volū-  
tate h̄umanā h̄ allata ēa⁹ iq̄fi ⁊ letia dicēte  
petro. q̄ntomin⁹ h̄ec mystica theologia seu  
poti⁹ thesophia quā a ſcīo ſecretor⁹ pau-  
lo didicifile putari. Dyonisi⁹ coopante  
sp̄ūſcō in v̄to glie. Verbū glorie q̄d est  
magnum pietatis sacrum. q̄d māifestū est in  
carne. viuificati⁹ ē in sp̄u ⁊ afflūptū ē in glā  
quotidie p̄nialt̄ exhibet̄ in ſacro corporis ⁊  
ſanguis q̄d ē mysteriū fidei. Fides igis̄ di-  
tiḡ nos ad mysticas viſioſ. Sp̄es erigit  
Caritas porrigit ⁊ attigit. Dein ſapīa re-  
ficit. Pac ſufficit. Silia p̄ficiat ſuſteri⁹ de-  
duceat. Verbū glie ſcōm mysteriū fidei  
in eucharistiā ſacré nos inducit ad gloriam  
mysterior⁹ dei. q̄ni māifestat nob̄ in carne  
nra p̄ ſenſus corporales exteri⁹ ⁊ interi⁹ dñi  
ſub ſectis ſimbol⁹ dat ſe. xp̄s palpabile ſcu-  
la bilē māducabile ſimagibile. Iuſtificat̄  
aut̄ in ſp̄u n̄rō p̄ illapſum ſp̄ūſcō q̄d diſfun-  
dit in cor n̄rē. Et ſic r̄nū est corp⁹ ver⁹ q̄d  
est res h̄ ſacré ⁊ ſignū corporis mystici q̄d ē  
vni⁹ in codēcorpe ⁊ eode ſp̄u xp̄s. ſupēt  
tandē q̄d affuumat̄ in glia ſp̄us n̄r. q̄d uis in  
terim vita nra abſcōdita fit cu⁹ rho in deo  
H̄c cu⁹ appuerit xp̄s vita nra. tſic ⁊ nos ap-  
parebim⁹ cu⁹ ip̄o in gloria. Verbū glorie  
dñi in hoc ſacré nob̄ māifestat̄ in carne dñi  
iustificat̄ in ſp̄u. nūc etiā ⁊ hic p̄nialt̄ aſſu-

mit̄ in gloria. obmittamus interea de two  
gloriosas cognitōes q̄d affirmatiōes fiūt  
de q̄lō ē triplex theologia. ſiē notatus ē ex  
dionisio vna ſideratōe p̄cedēte remam⁹  
ad q̄rtā q̄ fit p̄ oīm ablatōem ⁊ oīdamus  
quēadmodū ſides erigit ad illā. Dimiſis  
itaq̄ duoto gradib⁹ cognitōes ſei poſitūo  
et ſpatuo fideis relinq̄tur i pura caligie  
quo ad gradū ſuplātū ſp̄atū ſp̄atū  
reſp̄atū p̄rie. Q̄ ſi  
q̄rat̄ a fide Ad qd dirigat ſp̄m noſtr̄. R̄bi  
debit ad caligine. Sib⁹ dñi q̄rif a ſp̄e ad  
qd erigit. R̄ſibebit ad caligine. Porro ſi  
q̄rat̄ a caritate. Qui ſe porrigit. Quid at-  
tingit. Lui ſe vivit. R̄udebit ad caligies  
Deniq̄ p̄ſeq̄ndo ſi fiat in q̄ſitio. Quid est  
illa caligo. Quid q̄ſo h̄at inderere. niſi q̄d ē  
cognitōis priuatio ⁊ amoſ defectio. Ur-  
geat aliq̄s v̄teri p̄drens. Quid p̄n̄t hec ſi  
erit. Num caligo ē v̄s n̄r. Numq̄ negat̄  
p̄ot̄ eſſe affirmatio. Numq̄ ignorātia ſe  
eſſe ſcia. Numq̄ v̄nio ſit ad nibilū. q̄d cali-  
go qd eſſe niſi priuatio. Profecto inderere  
potuerit. fides ſp̄es ⁊ caritas. q̄d tā agunt  
q̄d agunt. Et a q̄d agunt. Lete ab ip̄o do q̄d  
caligine inbitat ⁊ lucē inacceſſibile. nō v̄t  
q̄d ſimplē ſi in ſuo gradu ſup̄mo. q̄d eſſe ſup̄  
incognit⁹ ⁊ ſuplūces ⁊ ſublimiſſum ſeret  
ad quā nos duriſi orat dionisi⁹. Inuocas  
trinitatē ſupereſſentialē ſup̄ deū ⁊ ſupopti-  
mū xp̄ianor inspectore ⁊ theſophie cu⁹ re-  
liq̄ ſeq̄ntio in teſtiū. hanc teſtiū expedit  
repetēdo tumiliare p̄ptereia iungere poſter⁹  
ad anagogicū noſtr̄. loc de hymno glorie.

**V**erbū glie ſm mysteriū fidei q̄d ſup̄  
grediſ ſuplē gradū ſignitōis glie ſei po-  
ſitūo ⁊ ſpatū in q̄ ſe meditātes ⁊ ſtemū  
plantēs exercet̄ tā cognitione q̄d dilectione  
reficit totalit̄ in ſe ⁊ recidit ſup̄ eū q̄d ſim-  
plitatē ⁊ in iſinitū ē ſub ſe. et q̄d maieſta-  
tē in iſinitū ſup̄ ſe. Cōſtat at̄ h̄mōi caſū  
vel excefſus cauſari nō poſſe niſi ab iſinitū  
ta v̄tute. Et igis̄ ſumā defectio ſumā refe-  
ctio de q̄d xp̄s venite ad me oēs q̄d labratis  
et onerati eſtis ⁊ ego reficiā vos. Qualif  
aut̄ p̄ ſp̄ū ſonalis ⁊ labrās ⁊ onerā pl̄  
venire ad teū xp̄m q̄d abiſſeido nedū labo-  
rem ſuuz nedū op̄ ſp̄ū ſel alienū ſi deſe-  
rendo ſemetiōm. Quid ſtas inq̄t Aug⁹.  
et q̄d nō ſtas. dñi in te ſias. Projice in teū  
et fulſcipet te. Et greg⁹. Hui ſe a ſeipſo  
deficiat ad eū q̄d ſup̄ ip̄m ē nō appropinqt̄.  
Hec valet apprehendere. q̄d ſup̄ ip̄m eſſe  
niſi ſciat mactate q̄d ē. Faciliter aut̄ iſta

dicuntur faciliter et credunt a fidelibus sed per intelligentiam experiri hoc opus hic labor est uno plane nec la opus neclabor, sed actio spissifici sum tuis et locis et modis beneplaciti sui in multitudine mie sue. **C**eterum glie sum fidei mysterii dux agit ut rationalis anima reserat se et oia sua. Attingit ut eadem etiam se per negationes gradatim exerceat. **E**xempli gratia in eucharisticie sacro quod est mysterium fidei recogitat fidelis alia dum vidit accidentia panis et vini. Est hic teus tuus non inquit sed pertinet spiritualiter corpus et sanguinem dei mei. Deum subiungit. Corpore hoc verum et sanguis domini dei tui. Numquid est deus tuus si inquit. Sed unus deus tuus. Significant etiam corpus ecclesie mysticum quod vivificatur ab uno spiritu domini dei mei. unus corpus et unus spiritus ait apostolus. Subsiftet si corpus hoc mysticum cum corpore vero sit dominus deus tuus. Alter inquit est dominus deus meus quod nec materialis est nec finitus nec tralis nec sum carnem neque secundum spiritum cognoscibilis est hic in maiestate sua. Sic fit tandem ut deficiat a seipso per cognitiois defectum et suscipiat a spiritu christi per dilectionis illum. Remanent autem questiones difficiles. An scilicet rationalis anima sub tali gradu suplatatio constituto sentit aliquid. Si agit aliquid: Si merefatur aliquid: Si vult agit aliquid: Si nouum spiritus fiat et supernaturale miraculum. Rursum quis est definita talis definitionis vel abnegatiois in via vel in persona quod blasphemum videtur dicere ignorantiam esse in patria quod nec anima christi illa habuit in via. Respondeamus ad singula. Jungetur alpha cum o. initium scilicet creatoem cum fine glorificatoem. **C**eterum glorie sum mysterium fidei nostre trahit hominem formatum esse ad imaginem et similitudinem dei. Etsi et apostolus dicit quod vir est imago et gloria dei. in hoc autem non est distinctio viri et mulieris. Consideremus hanc imaginem similitudinem et gloriad dei in prima creatoem sua. Consideremus in ea clementia sua secundum quam per memoriam capaciter est dei. et per intelligentiam et voluntatem principis eius est per te. Unde autem est aliud ipsa capacitas ista perceptibilitas nisi quodammodo ipsum prime et eterne unitatis virtutis et beatitudinis putat alia naturaliter ex impossione prima figuratur et eo aptate beatissime trinitati in memorando cognoscendo et amando suis principiis efficiens exemplas et finies. Dicit autem alia rationalis sum hec tria naturaliter agit ut meminerit dei sum impossitionem primam et insuper cognoscatur et

diligat in delibili figuratoe ad suum principium effectuum exemplarium. Quocirca vero cabit hoc vitalis operatio vel actio aptitudinalis respectu dei naturalis transformationis sumplex et quieta quod delecti non potest etiam in dominis ut naturalis est quod naturalia in eis dicente dyonisius remanet splendida. quis in malis finit sicut et inabusus resplendeat. **C**eterum F glorie sum mysterium fidei nostra tradit hominem reformatum esse in baptismo per gratiam. infusionem et virtutem baptismi et est hoc reformatio veluti quod superinductio color transformationis ad limitem et naturalis imaginis et similitudinis. Est insuper tante pulchritudine et recte pectabilis adeo quod si migraret statim a corpore spiritus mortuus stola glorie tecoratur. Est autem hoc vita gratiae spiritualis et ritualis operatio super naturalem transformationem et simplex et quae per prius et ornata similitudinem et gloriam creare rationalis ait. Transeam media vitam peregrinationis isti qui est utriusque discontinua multiplex et inquieta et veniam ad vitam gloriam quod per fieri continua simplicissima quietissima et eterna. **L**ocutus est ergo quod quantum vita peregrinationis gressus et forma et initio creatoem et recreatiois sunt nec non sum glorificatoem sunt in patria tantum peregrinatio simplificatur et qui est hic in via iusta psalmus est questionem. Domine quod habebit in tabernacula tuo aut quod reges scet in monte sancto tuo. Domine beniam quod est habebit fidem in eo sic in tabernaculo tota die morabitur et in humeros illius requiesceret. Requiebat hanc optabat peregrinus in monte factus in extasi dum post vocem allata a magnifica gloria dicit nesciens quid diceret. quod magistrus habebat agebat. Domine bonum est nos hic esse. **F**aciamus hic tria tabernacula et **C**eterum glorie sum mysterium fidei domini subintrat per abnegationes latibulum nudus tenebrarum et caliginis anima rationalis acta per spiritum sanctum regit sum eundem spiritum iuxta illum. **D**ilectus meus mihi rego illum. Et ita merefatur resuscitans quoniam et latibulo caligo venit ad tabernaculum quod est circuitu eius. iuxta illum dauidicis postquam de teo dicerat indianum celos et rescedit et caligo sub pedibus eius. **D**einceps ascendit super cherubim et volavit vola. super petrum et eternum et posuit tenebras latibulum suum. **L**ux sonat poetica fictio. In sublimo regnante nube se immiscuit atre. Super additur et in circuitu eius tabernaculum eius. **C**onsidera

ac 2

## Anagogicū de verbo

remus igit̄ deū velut in latibulo tenebrar̄  
sū theo. oīā misticā q̄ sit per abnegatōes  
in gradu superlatio vbi est veluti in mōte  
zdeno et rmbroso. et in desertis seculor̄. et  
in mōtib̄ etiis. Et vere d̄s abscondit sal  
uator sc̄is israel. Atm̄ in circuitu eius ta  
vernaculū ei. Juxta cāticū eccie in circuitu  
tuo d̄ne lumen est qd̄ nunq̄ officier vbi  
constitusti lucidissimas māsides. Epsal.  
In circuitu eius vītas ei. Spectat ad h̄c  
oīā q̄ seraphic̄ doctoz tonauentura tradi  
dit in itineratio mētis i teū sub capitulis  
et gradib̄ ad hoc tabernaculū st̄ines du  
pliē gradū cognitōis dei positiū et opatiū  
Spectat o septimū caplū ad latibuluz  
caligis et tenebrar̄ qd̄ explicat suo mō nō  
contrarie ad nostr hymni glorie. Verbū  
sū mysteriū fidei sicut no est in patria. s̄z  
clara vīsio et fruīto sic nō ibi p̄p̄ie loq̄ndo  
est ponere theologiā mysticā q̄uis d̄ gle  
nēq̄ in suplatiuo gradu q̄ p̄lus infini  
tus est videat aut ameſ Pro cui eluci  
datione et totū materie cōsiderem⁹ et sequet  
ad fidic̄ q̄tuor modos speciales q̄b̄ sp̄i  
citur deus p̄ abnegatōes. Un⁹ ē p̄ simpli  
cēfide sp̄em et caritatē. Alter est p̄ inuesti  
gationē phisicā tñmō. tertius p̄ iuestiga  
tionē theologicā qui et plectit duos p̄cedē  
tcs. q̄rtus p̄ aptam et clarā dei visionē. de  
quo d̄cam ad p̄ns. Q̄ aia br̄issime virgi  
nis. et ex pl̄i gr̄a. clarissime videt deū p̄ ani  
mā filij iui. quo ad gradū cognitōis positiū  
uum et opatiū. Nihilomin⁹ dū extēndit  
se ad suplatiuo qui soli deo ouenit illic te  
ficit videns q̄ inattigibil̄ est s̄z nō refle  
ctitur aut nō cadit in caliginē cognitōis  
quēadmodū fit in via. s̄z sp̄ in aptā vīsio  
nem. Quā ob rem sua refectio nō d̄ enī  
gmatica seu caliginosa vel tenebre. vñ cū  
dicit de Johāne bāpta q̄ fuit pl̄. q̄b̄ p̄ple  
ta nō tollit ab eo grad⁹ p̄x̄tis se d̄ auger.  
Proportionalit̄. I p̄firo h̄ mat̄a nō cogno  
scit deū q̄ntū d̄ seip̄m nō ponit in sua co  
gnitō. òe tenebrositas. Si ens sol dātor est  
q̄b̄ hesperus aut lucifer. nō ponit in ip̄is he  
spero vel lucifero caligo tenebrar̄. s̄z clari  
tas sol̄ superior̄ p̄dicat. Temp̄ at dū abula  
mus p̄ sp̄em et fidē q̄ntūcūq̄ p̄fecit. co  
gnitō n̄a de cōi lege cadit in in cognitō  
nem per speculum et enigma.

### Tertia partitio

De verbo glorie.

**E**xcessus in verbo glie sp̄is rōnalis 5  
v̄l' intellectualis dū abulat ad dei  
cognitionē actualē. nūc p̄ inuerti  
gationē naturalē. nūc p̄ simplicē fidē. nūc  
p̄ v̄truncq̄ si plena fiat resolutō. semp̄ fit  
occasius vel defectio ad suplatiuo gradus  
quo d̄ in se cognoscit se sic in iferiori fit vel  
ocubū cognitōis et mot̄ et potentias vita  
carētes. Quocirca dicim⁹ v̄lter⁹ q̄ actu  
finiro cognitōis et affectio. q̄r̄terq̄ p̄ter  
incidit p̄t attungi obiectū finitū. Et ita lo  
finitū q̄le ē d̄ a finita potentia et actu fini  
to memorab̄ intelligēt et diligēt in p̄fīa.  
P̄terit igit̄ dici talis actus infinitū ter  
minatū vel obiectie q̄uis in se sit finitū  
q̄ntitatū quēadmodū viceversa d̄ infinito  
actu p̄gnoscit oīem creaturā esse finitū  
tam. Quocirca p̄t q̄libet creatura q̄ntūcū  
q̄ finita dici infinita cognoscibil̄. q̄r̄ sc̄  
infinito actu q̄ d̄ eō cogiscit. Hęc comp  
lendi p̄t totalrabatio q̄b̄ a deo q̄uis ab  
anīa bāta cognoscat q̄ntūb̄ de p̄fectione  
sū principalia intrinseca sua q̄ in eētia  
creature finita sunt et p̄fectionis limitate.  
De tali sc̄re loq̄bat ph̄bus describēs sare  
esse rē p̄ eām cognoscere. Intelligēt p̄pi  
mis et creatiōis causis. q̄r̄ prima cā si p̄t co  
gnoscit p̄ demōstrationē vel aliter compre  
di tñ plene neqt̄. **E**xcessus in v̄l' glie  
sp̄is rōnali p̄cedendo ad cognitōem dei  
tandē deficit et cadit in occasū. sū posito  
nē ph̄b̄. maxle platonicoꝝ quā recitat et  
reprobat filiū. in suo de citate dei quam  
insup̄ alteri magnus explicat in suo d̄ in  
tellectu et intelligibili et dictis philosophi  
vñ dimittēdo p̄teratē fidei Legat in sp̄ali  
cab. vltimū vbi cōcludendo dicit q̄ sp̄is  
debet p̄cedere de cognitōe in cognitōem  
quōq̄ fiat assimilatio ad cām primā. in  
q̄ sic substatificet et formet q̄ iam nō indi  
gebit organis in sua cōtēplatiōe. Ethic  
est inqt̄ caducū alijs vite īmortal̄. Quā  
uis ista et filiā videat alte et speciose dicta  
per ph̄os et idolatras sunt tñ impossibilia  
et p̄ multos articulos patiēt. p̄hibita et  
excōmunicata. p̄terea dimissis infidelib̄  
mō fundati sint et radicati in fide sp̄ et ca  
ritate q̄les iueniūt fuisse martires et ana  
choritas p̄res. Placeat aut̄ sub cōpendio  
pt̄m̄ insinuare modū sū p̄ueniēti ad su  
p̄incognitū et sup̄splēdetē et sublimissimū  
verticēb̄ sapie q̄ p̄ ignorantia cognoscat

taq̄ a dñi sp̄i. Itaq̄ sp̄iss̄is dirigit anima p fidē v̄sq̄ ad suplatiū gradū dñie cognitōis exclusiue. Et sp̄ sp̄em erigunt eas v̄sq̄ ad interiora velamis s̄m aplim. Et p̄ caritatē illuc figit et vnit. Quelbet enī ista tū trū virtutū theologicar̄ b̄z p̄ imediatō obiecto et termiño suo dñi. Ac p̄inde sc̄dm theologos dñnt a v̄tū moralib⁹ et alijs que circa alia v̄san̄ obiecta. **E**xcessus i verbo glie sp̄is rāolis sic eleuat⁹ et actus a sp̄is p̄ fidē sp̄em et charitate s̄m mēo r̄ia intelligētiā r̄volūtātē radicatas i eētia sua et in supiori facie q̄ formata ē a so lo deo imediatē et capaz est eius s̄m tripli cem hāc potentia terminat imediatē suas actōem ad solū dñi et attingit ipm termini nativitē v̄l' obiectie. et cū hoc nō sit p̄ apertā visionē necesse ē q̄ fiat p̄ caliginē. **E**st at caligo priuatio lumis seu cognitōis sicut et tenebra put etiā silentiū dicit soni de fectū. **D**icit dñs v̄o vide quō possit cognitio vel amor cognosci vel agi p̄ priuatiōem cognitōis et amoris. **H**z in priorib⁹ euacua ta ē hēc difficultas. q̄z priuatio vel defectō seu tenebra seu silentiū nō dicunt simplē seu v̄niformē. **S**tūmō respectuē ad suplatiū cognitōis vel amoris gradū. Pri uatio p̄terea nō dicit hic negotiōez hitus cu debito exfite ci⁹ quēadmodū cecitas n̄ v̄r̄ simplē priuatio v̄lū n̄i sit circa subiectū qđ telet h̄re v̄lū. nō enī lapis p̄rie v̄r̄ cecus. **H**os aut̄ in p̄posito accipim⁹ priuationē p̄ negatiōe simplici dū ponim⁹ q̄ sc̄l priuatiōe cognoscāt dñi sub gradu su p̄mo. **N**ō ci apti sunt vel debito res ita positiōe cognoscere q̄uis istud notet imperfectionē. Et certe q̄libz res creatā resp̄ciū dei dicitur tebet sp̄fecta. **E**xcessus in v̄bo glie sp̄is rāolis p̄ h̄moi defectionē super admirabilē reficit. qm̄ plus v̄nif̄ deo sicutius atz sublimi sine quis admixtiōe fantasiā vel sordiū et ipfēctionū cuiuslib⁹ creature q̄z per positiū. **Q**uo pacto sic; q̄z nimis nulli ē ibi mediū int̄ dñi et spiritū. Priuaf enī cognitio et amor cuiuslib⁹ alterius rei p̄ter dñi. Si v̄o q̄rit n̄i qđ terminus cognitōis et amoris stat et finit in caligine sola put est priuatio qđā. R̄ndendū est q̄ negotiōes et priuationes terminare n̄ p̄nt n̄i p̄ affirmatiōes v̄ni nec dñs cognoscit mala et ipfēcta nisi pec ydeā boni et pfecti. Quid fit igi⁹? R̄ndet b̄s dyonisii p̄ in occasu et occubitu et defectione ineffabili

comisigētā in effabili et ignote ineffabilibus et ignotis. **E**t iter ait partitis alteritatib⁹ et concupiscentijs curisq̄ inclusis et supermundane explicitatis nos in diuinā monadē gregamur/ p̄terea vocat hāc defectionē vniōne sup̄ mētē. **R**ursus vniifica inq̄ v̄tus diuina et vniōne nū q̄ sc̄ fuit s̄m positū gradū abunde nos replet et restituit ac uerit ad congregatis p̄ris vnitatē et simplificā vtitatē. **A**ttēde q̄ iō noiat p̄m qm̄ in ipso est fontal' vtitas s̄m eūdē dio n̄isū. **I**lli v̄nif̄ et sp̄iss̄is oēm gliam suā rei fertūt in gloriā dei p̄ris. **E**xcessus in v̄lo glie sp̄is rāonalis per vētemē exercitū theologiciū sil et phisiciū p̄t eleuari ad apicē seu v̄tū theologie mystice cū au cilio fidei sp̄ei et caritatis sub limius q̄z tūdis et simplex xpian⁹. et hoc te cōi legē supra quā in sp̄iss̄is. **P**atuit hoc ultimū in aplis idiotis at alijs q̄z plurimis. **P**atz v̄o p̄ns cōsideratio de doctorib⁹ catholicis grecis et latinis ex libris et traditionib⁹ suis. et q̄b' alijs q̄z fortassis excerpta iūgēs infeti ad tēctū mystice theologie dionisi⁹ affirmādū. **F**uit aliq̄b⁹ tonis et magnis viris hec doctrina p̄p̄sū pfunditatem in scandalū q̄z n̄i satis aduertebat aut aduertere poterāt modos locutionū de eminētia dei super oēm creatura. et q̄ m̄ oīb⁹ es̄i esse et bñi esse. **C**onclūset itaq̄ ex isto seq̄ q̄ omis creatura esset v̄s. q̄z te et sūi esse sunt oīno idē. **S**ic aliq̄ iuriste ip̄su et iohāni. **T**scoto trans latore libz dionisi⁹ posuissē et lūme in lyclere ticasse q̄ omis creatura ess̄i v̄e. Reducit alij positionē d̄ vniūocatōe entis creati et increati s̄m v̄el ex nāfa rei aut s̄m realia vniuersalia ad errore istū q̄biis hoc n̄i intendat illi. **I** Excessus in verbo glie sp̄is rāonalis circa cognitiōem mysticor̄ eloquior̄ si principale innitiōe h̄iane industrie illā tñ non abiūcū sed exerceat. **D**udū postq̄ scolasticis lectionib⁹ tractauera mus de theologia mystica speculatiōe per. tñiū. p̄siderationes et octo partitōes s̄m totidē matērias principales. **N**otram⁹ postmodū duo decim industrias p̄ practica et pridē in vulgāti ad sorores lcr̄p̄seram⁹ de monte p̄tēplatōis certos gradū et modos. **P**riā industria dei vocationi intendere sc̄da. priā p̄plexione agiscere tertia officiū vel p̄priū statum aspicere. q̄rta se met ad perfectionē extēdere. q̄inta occupatiōnes effugere. sexta curiositatē deponere. septiā longanimitatē afflumere. octaua passionis vel affectionū origenes anāduertere. nona tēpus idoneū et locū inq̄tere. decimo somno et cibō mo derāter indulgere. undēcima meditationib⁹ p̄jō generatiōis affectū insisterē. duodecimā

ac 3

## Anagogicū de verbo

spī a fantasmatib⁹ auertere. Horro dum int̄rogare f̄ a me germanus. nicola⁹. celestinus post inspectionē industriaꝝ istar. Quenā esset difficultor in practica? R̄ndit q̄ spī a fantasmatib⁹ auertere sensit hoc verissime. neq; p̄t h̄c industria practicari q̄ p̄ theologiā mysticā hic in via dñi intellect⁹ nr̄ ſuic⁹ eſt ſtinuo tpi. Ponit dñs albert⁹ ut p̄ libro de intellectu et intelligibili penultimū aſcēsum i reditu aīe ad dñm q̄ efferaſ ſup hoc. et nſie hoc ē ſup cōtinuū et tps. Dein ponit affiliatioꝝ in vniōe cū deo vocat occasuꝝ alteri⁹ vite. p̄sonas i b̄ btō dyoniſio. ſi diuine ḡre mun⁹ tale tribuſſ in xp̄o ieuſu dño nr̄o. qz ad h̄c ſecundum xp̄o ē oſtū via dñi et h̄c reh̄iculū quēadmodū teo canit ap̄d h̄c vnuꝝ p̄bia. P̄cipiū rector dux ſemita termiňus idē. Conſonaret in ſup multa q̄ p̄mittit albertus de intellectu agente cū lumib⁹ intelligētiꝝ ſe ſuigere. Vñ inq̄t. Multū vocati p̄p̄te ordinaverūt multas ſuppoſitoꝝ et ordinatioꝝ. Iſti certe fuerūt magici et idolante q̄ p̄ teleſas execrabilis et demoniacas. arbitrant̄ alias purgari ad p̄pletias et miracula facienda de q̄bus h̄c ap̄d Augustinū de cuius deo. a septimo vñq̄ ad decunū. Et anter in alijs q̄busdā capiſtulis. Iſpe enī ſathanas q̄ coli vult ut te imitat̄ ſel̄ et imitari fingit v̄tos titus et moſdos ſacrificādi teo p̄ orōnes p̄ ieumia. p̄ castitate et purificatoꝝ. Nos aut̄ ſoli do ſacrificiꝝ laudis offerum⁹ et ad ſcrōs āgelos ſuos hōles q̄b̄os tanq̄ interceſſores et admiſtratoꝝ ſpīus p̄ electos ſupplicam⁹. **E**xcellus i vlo ſpīus rōalis nō euebiſ ad theologiā mysticā per captus iſtanos q̄les fuerūt in ſibilliſ et ratib⁹ de q̄lo h̄ſtōrie et poete faciūt mētionē. ſit̄ ſcriptura ſacra ſic de phitoniciſ et de balaā q̄ cadebat et apiebat ei⁹ oculos. Sicut et epilentici n̄ nulli. q̄lis finiſſe credit madomet⁹. quēadmo dñi p̄terea ponit medici infinitas melancoliaſ rū ſp̄es et alienatōes aīay vñ credūt ſimplices q̄ tales rapiant in celiſ et cadūt i ſcenuꝝ. aut in eodē ſtatū p̄ſtant imobiles q̄ morb⁹ inueite eos et velut gelu ſtrungit. vñ ſgelatio appellat in mente. ſicut tpe nro plures tales q̄ p̄pletias et viſiones ſe diuīt h̄re iactabant vidim⁹ et fallebāt ſic et aliqui fallebāt. **E**xcellus i vlo glie ſpīus rōalis i theologiā mysticā ſe exercēt nō h̄i neceſſitatē ut in eo ſit corporaliſ defectio qualis legiſ de bonis etiam p̄pletis ut danielē ezechiele et ſilib⁹. Dionisi⁹ enī nihil tale ponit exigi. freq̄ns in ſup expientia cōtradicit. Sed nec opt̄ ad ſupmē tales excellus theologie miſtice intelligentiā pure ſcurtere q̄lis fuit i mul-

tis philoſophiſ qui ſm Augusti potuerūt omia miſidana tranſire et attinenteſ primā cām. irridētes idcirco ſimplices p̄fianos nō potētes ad intelligentiā talē euebiſ. q̄bus tñdet Aug. q̄ ſimpliſ fide tenet certius et ſalubri malū ſeu velū in eccliaſtica nauicula q̄ p̄ducit ad celiſ. Non opt̄ p̄te rea ſupmētales excellus theologie miſtice ſieti p̄ tale miraculuſ quo p̄thomartie ſte p̄bān dñi lapidare ſuntēdens in celū vidit gl̄iam dei ſicut vincētuiſ ſicut laurēt⁹ ſic brūis andreas ſicut felicula ſicut de alioꝝ ſcrōꝝ plūmis in raptib⁹ et reuelatōib⁹ q̄les legunt in apocalipſi Jobānis. De quorū differentiis et p̄petratib⁹ p̄n̄ breuitas nō inq̄rit. **E**xcellus in vlo glie ſpīus rōalis dñi p̄ anagogiā ascendit in dñi teſerit oēs opaſoꝝ ut ſe nedū intellectuales et amicabiles et dilectiuꝝ. imo opt̄ p̄ſus actū p̄p̄iſ et liber circa teſi in ſupmo građu obiectalt positiue eſſe terminati. Et qm̄ vñ teſt isto vblū dñz eſſe et repugnare dicitis et ſcriptur̄ expoſitor̄ b̄t̄ dionisi⁹. imo et n̄iſ hacten⁹ de theologiā miſtica traditiſ quay in amore poſum⁹. Donem⁹ in forma p̄ te ſtimonio et intellectu taz p̄ q̄ ſcedentiū teſtū dñi ſonaucture ſup diſt. cuij. q. q. in fine. Ad illū inq̄t qd vltimo obiſſat de comprehensiōe dicendi q̄ p̄p̄endere v̄t̄ tripliſter. Uno mō p̄p̄endere eſt idē p̄ caritati adh̄ixerere. Et ſic accipit bern. ad Euz genū ſi ſcī ſit̄ inq̄t es ſphēdisti. Alio mō eſt idē q̄ clare videre et perfecte amare ſic ad Philib⁹. iiij. Si quo mō ſphēdā in q̄ coprehēlū ſū. Tertiō ſphēdēre idē eſt q̄ claudere termios rei. ſic ē de incoprehēſibilis. Cuiz ḡ dñ ſcī ſunt coprehēſores in patria. et q̄ xp̄s fuit ſphēſor. Dicendū q̄ medio mō accipit. et ſic h̄i veritati. Nam xp̄s vider tei imēritatē nec tenet hoc fide ſed certiſima cognitōe. hoc ē nouit deum immēſum. Ecce p̄ hec dicta tres gradū cognitōis ſeu coprehēſionis tei lucidissima diſtinctiōe notatoſ conformiſ ad p̄dicta. Subiungam illū qd p̄tin⁹ idē doctor dicit p̄ vlo p̄nti. Et ſi tu q̄ras inq̄t. an positiue ſel̄ priuatiue christus nouit teu uniuersit̄ Dicendū quodāmodo positiue quodāmodo priuatiue. Positiue quantum ex tendit ſe capacitas ſeu intelligentia. Priuatiue deinceps admirat etiā illā p̄fundā et ſumma p̄funditatē diuile ſuſtentans. ſi cur dicit psal. Mirabil ſcā eſt ſciētia tua

; conſp̄. nro ad 30

et me! **for**, est et si potero ad ea. **Hec ille.**  
**Ecce** q̄ pot p̄ priuatiū cognitōz in aia xp̄i  
 q̄nto magis in alijs. **D**ec est aut̄ cognitio  
 quā vocam⁹ mysticā p̄ abnegatōes, s. defe  
 ctōem roccas. **C**ōstat q̄ nō min⁹ defi  
 cit dilectio seu beatifica fructu ab illo, gra  
 du sup̄mo fructuōis / q̄ d̄ fructu se solo actu  
 infinito q̄ ipsa cognitio. **I**n signū cui⁹ nō  
 inueni positi a bto dionisio tradēt. mysti  
 cam theologiā q̄ dixerit ipsa; terminari po  
 sitiue obiectaliter i deo. s; vel nihil ex̄sistit  
 te dilectōe vel ipsam dicit fieri p̄ caligine  
 nē ⁊ defectiue. **H**inc ē illō iā inductū. imo  
 mirant ⁊ deficiunt. Rursus i altero ex v̄bis  
 sapient. **Q**uanum potes tñ aude qz maior  
 os laude / nec laudare suffici. **P**otenter di  
 c̄ ⁊ laudādo deficias q̄ defectio lūma est re  
 fectio. lūm̄ q̄ p̄fēct⁹. **E**xcelsum in xl̄o  
 glie sp̄s rōalis intrādo diuinā caliginē  
 p̄ defectōem sublimū h̄z dicere. **O**m̄is cō  
 summātōnis yidi finē. **T**radit sentētiale  
 btis b̄yliari⁹ q̄ nec angeli nec archangeli  
 sc̄lit aut̄ penetrare p̄sumūt diuine genera  
 tionis arcans. **C**ōstat q̄ hoc nō p̄ intelligi  
 devisiōe btā in positiuo vel p̄atio gradū.  
 Accip̄is iḡis te sup̄lativo quo p̄ ignoratiā  
 tñ cognoscēdo. p̄ficit sp̄s in via. imo ⁊ i  
 patria q̄ntū p̄ grām aut p̄ gliaz magis ex  
 ercitat ⁊ eleuat fieri p̄ mēoriā et intelli  
 gentiā ⁊ voluntatē in gradu cognitōis pos  
 tūo vel cōpatiuo. qz pl̄ accedit ūficiendo  
 ad rationē refectua. **L**ui⁹ he sunt cōditio  
 nes q̄ infallibilis etiā in via q̄ nihil p̄t  
 h̄c erroris admīctū vel fatimatis nihil  
 create defectibilitatis. nihil infidiaz dia  
 boli. vbi ē altissimū refugū. vbi sol⁹ vniſ  
 two rōnic⁹ soli ⁊ vnic⁹ sp̄n. **S**i q̄ras quō  
 siet isto. Audi h̄i me s; diuinū dyonisium  
 Ineffabilito inq̄ ⁊ ignotis mēs ineffabi  
 liter ⁊ ignote suuigūt. **Q**uis p̄ h̄ec v̄ba p̄  
 sumeret ineffabilia fati ⁊ incognitionum  
 ignota p̄fette. **N**ossum itaq̄ doctrinālē  
 ⁊ speculatiōe p̄ qd̄ nols v̄itatē eloq̄ m̄st̄ij  
**S**ola v̄o trinitas p̄ exp̄iūtū rei. Super  
 sunt alia d̄ xl̄o rhymno glie nosatim sup  
 hoc v̄sculo. **D**icit erat in priu. ⁊ nūc ⁊ sp̄  
 et in secula sc̄lor amē. Differat in pt̄iōs  
 alterā. **E**t p̄ cōfirmatōe dictor fili ⁊ refel  
 ctione aniorū iūgant yltimā v̄ba hugonis  
 in suo de arra ale. **A**bi sic ania q̄r̄it alle  
 tens se in coḡscendo deficete. **A**nia. **Q**uid  
 est illō dilecte q̄ in ei⁹ recordatōne aliqui  
 me tangete v̄bz ⁊ tā v̄kēnter atq̄ suauid

afficere vt iam tota quodāmō a memetipsa ab  
 alienati ⁊ nescio quo abstrabi sc̄piā et bilatae  
 cōscientia. **I**n obliuionē renit omis p̄teritorū  
 maloꝝ memoria. **L**or illūnas. Desideria iocū  
 dan. **J**amq̄ alibi .nescio v̄bi me esse video ⁊  
 q̄ q̄busdā amplexib⁹ amoris int̄tēco. **E**ne  
 scio qd̄ illud sit. **E**t tñ illud sp̄ retinere ⁊ nūc  
 perdere toto alo meo labore. **L**uctat quodāmō  
 rebilit̄ anū⁹ ne īcedat q̄ sp̄ ap̄lech̄ desiderat  
 ⁊ q̄ in illo oīm desideriō fine inuenient lūme  
 et ineffabilē ecclat. nihil ampli⁹ q̄r̄ sp̄ sic eē  
 volens. **N**ūquid ille ē dilect⁹ me⁹? q̄lo dic mi  
 hi vt sc̄iam si ille sit. vt si deniū ad me venient  
 obsecrētū ne recedat. sed sp̄ p̄maneat. hō. vere  
 ille est dilect⁹ nūs q̄ visitat te s; venit inuisibilē  
 venit occult⁹ vt tangat te. **I**deo vt v̄oideat a te.  
 Venit n̄ vt totū infūdat se s; vt trahat affectū  
 p̄minias q̄sdā porrigit sue dilectōis. nō p̄les  
 nitudinē exhibet p̄fecte societatis. **E**t hoc est  
 qd̄ marie ad arra responsatiōis tue p̄tineat q̄  
 ille in futuro se tibi videndū ⁊ perpetuo possidē  
 dū dabit. **N**ūc aliqñ vt q̄ dulcis sit agnoscas  
 se tibi ad gustandū p̄let. **S**iml̄ etiā vt interim  
 te absentia ei⁹. soleris q̄i eius visitationē ne  
 deficias incessanter reficeris. **D**everi

### Quarta partitio

**De** v̄o glie  
**G**lorificatio mutua p̄ris ⁊ fili ⁊ sp̄s sc̄l  
 postulabat fieri cū xps ait. **P**re reit ho  
 ta clarifica filiū tuū vt fili⁹ tuū dari  
 fitet te. **P**omerat quoq̄ rex glie xpus sūm hoc  
 verbū glie ad p̄rem tēi glie dictere. **S**ed exprimēs  
 exteri⁹ oculis subleuatis in celū fecit de verbo  
 glorificatiōis hymnū glie dū armoniā addit  
 vocis. **H**ymnū q̄ip̄e dicun⁹ laudē dei cū cālico  
**H**unc esse hymnū c̄iūciunt doctores de q̄ mat  
 theus ⁊ mare. **E**t hymno inq̄ dicto abiērit i  
 monte olīaz. **N**on dubiū. qz post institutōem  
 et refectōem sacramētale statum q̄n recesserat  
 iudas. **chr̄st⁹** dixit teste Johāne. **N**ūc clarifi  
 catus est fili⁹ xpis. ⁊ de⁹ clarificatus ē in eo. et  
 deus clarificauit eū in semetiōpo. **D**eind⁹ postq̄  
 vocauit discipulos multa. **S**eq̄tūr de hymno glo  
 rificatiōis seu glorie. **U**trūq̄ enī tradit⁹ ex v̄to  
 greco. v̄n gloria q̄si clarea seu clara. **P**re venie  
 hora clarifica filiū tuū vt fili⁹ tuū clarificet te  
**P**roinde subiūgens claritate inq̄ quā habui  
 prius q̄ mōs fieret ap̄d te. **T**edit palā itelligi  
 q̄ de glorificatiōe quā h̄i in eternitate sol⁹ cum  
 sp̄sco in glā dei p̄ris loq̄bas. **H**oc ipm̄ unitat  
 ecclesia dū freq̄ntat h̄ic hymnū glorie. **G**loria  
 patti ⁊ filio ⁊ sp̄sco. **M**ox subiūgis. **S**ic erat  
 in principio ⁊ nūc ⁊ semp ⁊ i secula. sc̄loꝝ amen.

ac 4

## Inagogicū de verbo

**Glorificatio p̄is et filij cū sp̄isēo designatur fieri multipliciter sub his et alijs v̄bis.** Uno mō cōplacenter gaudēter et cōgratulatue. qz sc̄ complacet in gloria dei. Alio mō considerater et exhortatue. qz h̄c gloria manifestat p̄ oēs creaturas p̄st̄m rōnales. **Tertio mō rep̄fatiue et exp̄filiue.** sic op̄ sapientis d̄ sapia ei et glā eius. **Dicit̄ aut̄ gloria dei fieri v̄l aūteri nō in se sed dū manifestat.** **Fit aut̄ manifestior ieffe c̄tib⁹ suis.** **Oram⁹ sub hoc tropo sanctificet nos mē tuū.** Adueniat regnū tuū. quēadmodū loqui z̄ hic ēps p̄ totū b̄vnnū. Quomō s̄lit̄ dic̄ apls. Dein finis aut̄ **Lū tradiderit regnū deo et patri.** **Hequis.** Lū aut̄ subiecta fuerint illi oia. tūc ipse filius s̄bi. et erit illi q̄ sibi subiectio et sit de oia in om̄ib⁹. **Intelligunt̄ hec per patefactōem generalē et pfectā nō p̄ noue glorie collatōem in eternitate quā dicim⁹ sup̄ latiū glorificatōis diuile gradū ad quē om̄ia consumabitur.** **Prestim electi.** sub gradu glorie cōgatuo seu sc̄do constituti. et erunt sicut hic orat x̄ps p̄summati in vñū. **Glorificatō patris et filij cum sp̄isanc̄to in beatis dici pot̄ halere gradū.** vel vt H̄et̄. loquī modus sine modo. hoc ē mysteriū et arcanū quod loquimur et inquirimus. **Expertū vero est sc̄olastice per precedētia si maneat clara et certa distinctio de tripli gradu seu mō qd̄ idem est in p̄posito.** **Vnu possumus gr̄ idū glorificationis positū.** Alterz cōparatiū **Tertiū sup̄latū.** Et lic̄ cōparatiū grad⁹ et sup̄latū p̄supponit̄ positū. **Verunt̄ a propriam̄ positiū in gloria vie.** **Compartiū in gloria patrie.** Sup̄latiū in gloria eternitatis diuine. **Ex si voluerim⁹ attēdere q̄liter hic gradus glorie sit sine gradu et modus glorie sine mō patebit p̄mo ex ipsa definitione et interpr̄atōe nois hui.** **Eternitas quasi extra terminos entitas.** nūqđ infinitas tem illā exprimit dāmitiū hymni. **Dagn⁹ do minus et laudabilis animis et magnitudis eius nō est finis.** quo ad cōpatiū p̄is. **Et sapie ei nō est nūer.** quo ad appetitū filij. **Et misericordia eius sup̄ oia opa ei.** quo ad clementiā et lenitatem sp̄issanc̄ti. **Si quidē in om̄i re creata v̄l** creabili ponit̄ modus. mēsura. termin⁹. nūer⁹ et sp̄es. finis. et ordo. **Solus de⁹ ē sine nūero.** modo. mēsura vel termino p̄ quo fit sc̄q̄ns verbū. **A C** **Glorificatio patris et filii cū sp̄i sancto in sc̄ip̄is recte dicat̄ infinita et immēsa nedum priuatue sed positiue sicut q̄libet glā creature viceversa dicit̄ finita. nedū positiue s̄ priuatue vtendo large nomie priuatiōis pro negatione. **Proficit h̄c consideratio ad intel-****

ligendū. p̄prias voces scripturatiū. Unde finitū dicim⁹ illud quod habet terminos positionis seu positiuos. sed intelligit vna negatio seu p̄uatio. q̄ vltra terminos illos vel finitū illud p̄gredi nō valeat vel extēdi. Infinitū viceversa d̄ negatiōem. qz nō habet terminos q̄bus circūscibat finitū diffiniatur aut terminet̄. **Et hoc d̄ infinitū extra genus.** Horro dicit̄ infinitū alē quid affirmatiue. dū negat negatiōem in nomine finitiū clausam. **Equipollent enim due negatōes vni affirmationi.** Consideretur acriter nominū istoz et similiū. talis significatō. tūc nō erit absonta vel discors ista locutio. **Gloria dei est gradus sine gradu/modus sine mō.** Similiter de cognitōe fruitione telectarōe d̄uis alie telectatio nes addi possunt. **Sed nunqđ eternitas vel eternus d̄s seu trinitas.** claudit se suis terminis et comprehendit̄. **Profecto sic assentire possum⁹ et sequētiā negare q̄ sub inferis.** Ergo deus habet terminos. **No enī sequis.** Deus est infinitus termin⁹. ergo est termin⁹. vel terminū b̄his. **S**z nunqđ preterea ania x̄pi vel marie videt datissime terminos eternitatis infinitos q̄bus eternitas sc̄ip̄am circūscibit et diffiniet̄. **Sic** **S**ic h̄ seq̄ns v̄bū declarabit. in cui⁹ expli canōe totū stat qd̄ inq̄rit̄ mysteriū regnū dei. **Glorificatio p̄is et filii cū sc̄o sp̄i conspici et diligē fructuue et obiectalit̄ in sup̄mo cōparatiū grad⁹ patrie ab aja x̄pi et marie. nō tñ in sup̄latiū formalē et in trinsece quo b̄ta trinitas se cognoscit et diligat tam obiectalit̄ q̄ intrisece.** Attē denda est hic determinatio eccl̄ie cū ap̄i probatōe doctoz modernoz q̄ duplē et leatitudō vna obiectalis et determinativa. et illa est solus de⁹. sicut solo deo fruendū est. **Altera est beatitudo formalis et intimeca.** consistēs in duoto actibus q̄ sunt visio et sc̄iūt̄ cum tentiōe seu possessione sc̄iūt̄. **Sunt etiā ap̄d rei penitus idem beatitudo formalis et obiectalis.** At vero distinc̄tio maria est in creaturis b̄tis. inter b̄titū dinē ipsor̄ obiectale q̄ nōnū d̄s et formalē quā v̄t̄q̄ p̄hat̄ cōfinitā itrisece. et ab ifinēta extrinseca beatitudine dei differt̄ v̄l distingui. **Etiā v̄bi ponere p̄ d̄s p̄ seip̄m sine creatis habitib⁹ aut specieb⁹ alijs illaben do formalē hāc beatitudinē in ania b̄ta cau saret.** Concedit̄ hoc illi q̄ etiā cōtrariant ecclesiastice determinationi. qz forte nō dū

viderant eam. Cōcedunt inq̄ q̄ de facto vel de potentia dei absoluta nō p̄t eē d̄s aie creare nisi finita b̄studo formalis. q̄ nec creata ē capacitat̄ p̄ceptiue cognitivue et dilectivue dei. nisi finite et limitate. Quaz ob rē necessē ē vt latitudine creare formālis sp̄ sit finita. quicq̄d sit illa formalis latitudine q̄ v̄tiḡ ē mot̄ aie a deo distinctus. Etū si ponere q̄ aia est̄ sū motus. Hec mḡ b̄ negat. s̄z ec̄plū. Glorificatio p̄ris et filiū cū sc̄ospū. tota v̄dra b̄tis et nō totalit̄ sub hoc intellectu q̄ gloria b̄tōp finita est formalis. q̄uis obiectalit̄ infinita. vel vt Grego. loqūs de dñō glorie. tot̄ ē intrā n̄ inclusus. tot̄ extra nō exclusus. tot̄ subl̄ nō p̄strat̄. tot̄ supra n̄ eleuat̄. tot̄ circa n̄ circumscrip̄t̄. Veritas ista faciliter inuestigatur nō ratiocinādo s̄z exēplificādo p̄ filia in creaturis. vt de oculo lippo q̄ videt totā totā solis. s̄z n̄ totalit̄ vel totā altedinē. aut aliud simile. vt de lineis circuli. si intelligeret centrum suū. Exēplū aie nō alis approxima t̄ q̄ sictora in corde ē. q̄ tota ē extra cor. Sic ē in centro cordis q̄ ad ei simplicitatē indiuisibilitas cētri n̄ eq̄tur. Sicut nec ad magnitudinē nō molis sed virtutis aie q̄ circūdat cor. totalit̄ nō parificat̄. Cōtinet igit̄ cor ipsa; aīam totā s̄z n̄ totalit̄ sub alio v̄lo circumscrip̄tibl̄iter. Ipsiā v̄o totā se p̄tinet et totalē in sua terminos sue capacitatis q̄ finiti sunt. et in hoc deficit similitudo q̄ ad deū q̄ simplicitē infinitē ē et circūscript̄. Cui p̄fectio nec accrescit ex: creaturis si sunt. nec decrescit si n̄ sunt. Qui sp̄ ī eternitatē sue solio et trinitatē tridinio se: dei fixus. sicut etat in princi. et nūc et sp̄. et secula seculorū amē. Multa de cōditōibus trinitatis reternitas possent induc̄ q̄ latissimie tractans p̄ voces et aliq̄ sub metis notarium. Deniq̄ p̄ v̄bo nō fac illō iob Tonitruī inq̄t maḡtudis eī q̄s poterit intueri. Dat primo intelligi q̄ null̄. dat insup̄ intelligi q̄ intuit̄ vel intuit̄ vel vi: sus extēdis ad om̄s sensus tā corporales q̄ sp̄iales. Tonitruī inq̄t eī q̄d v̄tiḡ ē obiectū audit̄ q̄s poterit intueri. Simile ī Eccl. q̄ plūs videbat voces. Porro col ligil ex isto q̄ dñs h̄bitat in silētio et caligie resp̄cū cuiuslibet creare q̄ ad cognitōem et visionē suam sibi solū p̄pua modo p̄facto.

Glorificatio p̄ris et filiū cū sc̄ospū manifestas in dānatis p̄ ordine iusticie quorum dānatio obiectaliter et terminative infinita est. sed formaliter et intransce finita. p̄p̄oz

tionalit̄ ad ea q̄ dicta sunt de beatū p̄uersiū ue ad deū et auersiū a deo. Certe sicut ens primū in suo gradu superlativo p̄pendit a se solo. sic et eī p̄iuatio nō essendi a se solo valebit totalit̄ cōprehēdi. Inde fit vt neq̄ tem̄es neq̄ creata aliq̄ plene intelligat p̄t̄ mortal ignominia sicut nec gloriam act̄ meritorij vel beatū. Taliter enī tā dicim⁹ de ignoratia vel nō cognitōe cuiusvis creature. cui cā p̄ncipalis ē q̄ de cognosci ac. neq̄t in summo. Superst̄igū vt superbia demonū descendat sp̄ vel ascen̄dat ad nūbilū. Gloria v̄o b̄tōz sp̄ descedit in bonū. deficiendo vel p̄ficiendo ascendit mōis dicit̄. Justa qd̄ sum eret intellect⁹ mystici verbi qd̄ b̄tūs dionisi⁹ appropiat ip̄i seraphin q̄ in eis sp̄ est mobile incelsabile calidū acutū superfluidū et holocausi purgatiū. Sumit aut̄ hic mot̄ v̄l' motione lagissime videlz p̄ op̄atiōe q̄ p̄xatia ficio. te q̄ dicit̄ Damascen⁹ q̄ nulla res ve stitut⁹ p̄pria op̄atiōe. Sic enī et velle dei et intelligere d̄r op̄atio qdā et motio et in angelis magis p̄prie. Terra siqdē ē inertissima oīm. h̄s nihilomin⁹ suā op̄atiōem q̄ se tenet et figit in loco suo. restringēs remouere volenti. Dicis q̄ seraphin sp̄ mobile sine interrup̄tōe amoris in deū. Incessibile sine restringē. Temp̄ calidū. fine diu minutū seu minoratioē seu tepefactiōe. Acutū q̄ penetrat ad simplicitatē dei vel lut ad centrū Superfluidū. qm̄ elevat se ad immēritatē eī velut ad circumferētia. Holocausti p̄ negotiū et reliq̄ q̄ sequūt̄. Spectat̄ ad tres actus hierarchicos spectu iferior qui sunt pur gare. illūnare. p̄ficere. Opatiō igit̄ generale nomē est ad. alias q̄nq̄ species ionātes in motu. q̄ sunt Dotio. et hec successiva. Nutatio. et hec subita et sub lecto. Facit̄ o. et hec subita. Denibilatio q̄ aliter dicitur creatiō. Quarta est p̄ductio in diuisibl̄ est immutatio q̄uis sit ibige neratio et spirato. Quinta est actio q̄liter forma influit in materiā. dans esse formale et intranscē. dicit̄ ideo talis forma relatiue ad materiā. qualit̄ forma q̄ est deus nullo modo p̄t̄ dici. Glorificatio p̄ris et filiū cū sc̄ospū. q̄d tripl̄ citer cognoscit̄ et amatur ab intellectuali creata tam in via q̄ in patria. In via quidem per gratiam vnam in se et trinam in fide. spe et charitate cum adiutorio discipline christiane. Exemplum duz quis videt aut sumit eū charitū. hic ē cognitio sensibil exterior.

## **S**uper cantica canticorum

**E**st et cognitio sensualis interior tamen imaginativa quam estimativa respectu corporis Christi et veritatis mystica. **H**ic praealata est cognitio realis secundum utramque ratione portione superiori et in inferiori quod credimus speramus et amamus spirituales subiectas et sub deo ut aiamus Christi ut angelos et spiritus elector. **H**ic est tenuis cognitio supplementalis mystica et anagogica ipsius simplicissime veritatis in unitate trinitatis. Concordaties sunt plurime notariam illa iactantem ab apostolo. Manifeste inquit **D**ignus est pietatis sacramentum manifestum est in carne. **I**loc quod ad duplice primi cognitiois modum. **J**ustificatum est in spiritu quo ad tertium. Assumptum est in gloriam quo ad quem. **T**eneat ergo per regla quod quis est in cognoscendo et amando deum Christianus talis est sibi in retribuendo deum. **E**go dilecto meo inquit sponsa. Et ad me conversione ei. **G**lorificatio prius et filii cuius spiritu facta in beatitudine repertur aliquid dictum formaliter eo quod immediate fit per eentia sine specie media quod sit ratio cognoscendi divinitatis essentiae immo per candescens partem aut formam quod dominus agnoscit seipsum anima beatitudine cognoscere deum. **A**dditur aliud quod etiam actus beatificatorum caracteris se vel formes non nominis a divinitate sapientia et eius eentia dum obiectum videtur. **E**nim et si divisa essentia subtraheret se in ratione talis characterisationis seu formaliter figurae rationis secundum imaginem beatissime trinitatis. **C**reatura nullo modo posset dici beatitudine neque intuitus videns deum. immo etsi implicatio quae a deo modus implicat creaturam esse et deum se substatibere in ratione efficiens. **N**otandum est ergo per concordia doctorum quod dominus propter dicimus formam tres communiones forme suae essentes. **F**orma enim deus quod est in se formaliter. **S**icut sit ab alio sive non originaliter. **S**cilicet quod dat esse formaliter. tertio quod tenet aliquid eum. **C**onstat autem quod deus est in se et quod dat esse omni creature. et quod omnem creaturam denotat esse tantum principia sive extitio causa. **H**ic enim dicit beatitudinis in qualiter creatura esse aliud quod est. et aliud quod est. **Q**uod intelligi aliud neque ostendit deo quo denominatur existere creatura. **D**octores igitur ponentes deum esse beatitudinem formaliter. accipiunt formam isto modo et nullo alio. **A** nec volunt quod deus sit formalis beatitudine inherenter vel constitutus sicut forme accidentales vel substantiales inherenter et constitutus. **Q**uis illapsus forme divinae sit perfectior et intimer rei culptus quod possit esse forma sive materie vel accidentes substantiae. Ita quod res qualiter plausibiliter dependet a causis extinse.

cis q̄ ab intrinsecis suis q̄ sūt forma et materia q̄ vtiq; nequint esse sine cā extrinseca efficiente exaplante seu formante et niente. Porro si doctores taliter se resoluti nō sunt strati articulis p̄fici. q̄ de non possit esse forma vel formaliter beatitudo creature. Qd vtiq; rex ē de forma inherēte vel intrinsece cōstituēte. Sūt q̄ necessariū vi cūt esse formā mediā vel sp̄em in beatis quā noiant lumē gle iuxta determinatoꝝ ecclie req̄fitā. Dicit aliꝝ sufficere p̄fīm te potentia tui absoluta deū et aliam lumen rati lumine ad beatificandū p̄ formalē illapsū. Quicq; tñ dicat hinc et inde necessario ponēt ē motus intellect⁹ et voluntat⁹ q̄ vtiq; formosus est illūnus et sp̄iosus. Et hūc vocam formalē b̄titudinē sine quo impossibile ē creaturā esse b̄tam. etiā de potētia tui absoluta. Implicaret enī sicut p̄t intuēti quicq; dictus fuerit de necessitate habitu distinc̄tor̄ ab actu istis. Gloriificatio p̄ris et filij cū sp̄iscō fit hīpue et principalit̄ in mēte q̄ sola ap̄rie ē ymagō et glia b̄tissime trinitat̄. Essent hic remorāde distinctiones plime d̄iversis aie potentias et eaz officijs. matie quō diuidif alia a sp̄is et sp̄is a mēte. et q̄les sunt actus sp̄is et mētis. Quicadmodū insup sola mēs ponit in supmo vertice vel culmine vel atque totius aie et poterias ei. q̄ respicit p̄ obiecto et fine ap̄rio solū tēsi memorādo intellegendo et volēdo pure literālē q̄uis imosibiliter. Sp̄is aut̄ et mouet literālē et arbitrarie et ringēter. Mirabilis p̄lus ē diuisio anime sp̄is quē facit sūmā aplūm. sumo de hīpue et efficax. H̄s est supadmirabilior diuisio sp̄is et mētis q̄le dat intelligi paulus cū dicit de simōe dei q̄ est discretor intentionū et cogitationū cordis p̄spūt in quā dā meteo deducim⁹. Arbitror insup q̄ tec̄ mens in cāticis nolat alia ut ibi. Dicim⁹ hi quē diligat alia mea ic. Et in cātico mātie. D̄agnificat alia mea dō. Nō ei suenēter intelligi p̄t te aia sensuali. nec te basē rōnali. Ania igit̄ est mēs q̄ manēs sp̄i acce dirigit amore suū rūica in vnicū tēus sola ad solūm. diligens ad dilectū. Exempl̄o sollequij respectu solis. vel ferri respectu magnetis aut poli. Dicuntur ista specieſe faciliter et Icl̄o astice. Ereduntur preterea simplici fide sed rara ē felicitas experiti. Expiunt tamē aliqui hic in via fortassis etiam finaliter reprobandi. ut qui gloriaſ in domino glorieſ ut timeat.

# Partitio prima

97

Estimo enī q̄ remones ipsi iuxta dictū ia  
cobi credunt, imo et alioq̄ mō intelligūt per  
naturalia splēdida. et tremiscent. s̄ in mai  
lum suū. qz huius timore trahūt quo refut  
giūt et odiūt flagellantē. Contrarie ad lea  
tos q̄ timētes et trementes et in se deficien  
tes sub fuerētia maiestat̄ laudāt diligūt  
glorificant hymnū glorie. vna et incessabili  
li voce diceñ. Sanctus sanctus sanctus dñs dñs  
sabaoth. pleni sunt celi et terra gloria tua  
Con formiter ad q̄a frēq̄ntat ecclēsia di  
cens. Gloria p̄ri et fi. et sp̄uisanc. Sic erat  
in prī. et nūc et sp̄ et i se. se. Amen. Deo glo  
ria q̄ finē ap̄ posuit ad cantici marie iuxta  
ap̄positū n̄m. Ultimā deo bñplacitū et eides  
gloriosissime virginī m̄ri et filie Cum q̄ sp̄  
magnificat anima mea dñm. Amen.

**F**init anagogicū de verbo et hymno glie  
a iohāne cancellariō p̄sien. lugduni. An  
no. 13. cccc. xviiij. Et stinet q̄tior p̄tō  
nes principales in qz q̄libet sunt tecē ver  
basen considerationes. Et in x̄su q̄libet mul  
te notule seu verba p̄ lras alphabeti usq̄  
ad numerū. 124. et decē. P̄ resulatū tūc agen  
te Reuerendissimo p̄f̄e dño amadeo archi  
presule et comite lugduni. Primate gallia  
rum nostre p̄e grātāis benivolissimo p̄  
ceptore.

**E**pithalamiū misti  
cum theologi et theologie. Sub typō iacob  
et rachel.

**R**o p̄ cernos capreasq̄ campi.  
**O**ro sacratos per amoris ignes.  
Per fidem sc̄am dec̄ et honorē.  
Jacob amat me. Jacob r̄fidet.  
**P**Er greges n̄ros / ouū per āgnos.  
Per qz formosum viridens salictū.  
Et per illimes nitidosq̄ fontes  
Rachel amo te.  
Rusticum si me genuit dei sors:  
Rector et si sim positus bidentū.  
Hobilem claris titulis adiunctam.  
Rachel amo te.  
Lucis eterne speculum decorum.  
Feminā fortē decus omne sponsi.  
Luius effulget species honora.  
Rachel amo te.  
Ilo sisus te gelidas per alpes.  
Affice firtes paragato tutus.  
Scylla nil terret nihil et charibdis  
Rachel amo te.  
Si tonet celū crepitū fragroso.

Totus et casum miniter orbis.  
Inter hec tanta positus pericula.  
Rachel amo te.  
Nil ab amplexu placido reuellet.  
Quicquid occurret nihil hinc timelv.  
Nullius vincar sub amore/quippe.  
Rachel amo te.  
Ventre secundo lya sit licebit.  
Et sit ancillis nūerosa proles.  
Hescio quid plus nitet et placet cur.  
Rachel amo te.  
Suavis a te p̄a; requiesq̄ cordis.  
Triste nūl aufers tolvas camenis.  
Dulcibus proslus/bene concinentem.  
Rachel amo te.  
Rector egypti sapiens pudicus.  
Nascitur ioseph tibi beniaming.  
Beniamin quanq̄ moriaris ortu.  
Rachel amo te.  
Osculetis me labijs pudicis.  
Brachijs sacris mea colla strunge.  
Istud ut fiat tibi semp̄ h̄erens.  
Rachel amo te.  
Spiritu sance tibi multis vnuis.  
Dona virtutū retines beata.  
Diligentes te satias in euum.  
Rachel amo te. **Finit.**

## Incipit tractatus **R**

magri iohānis gersonis cancellarii p̄sien.  
sup cantica canticoꝝ ad fr̄s ordinis cari  
thusiensis editus apud lugdunū Anno do  
mini. 14. cccc. xxix.

**R**edo te facit ordo Cartthusien.  
qm̄ amas me p̄tīmū tuūz. et io  
p̄tīmū. argumēto xp̄i. qz fecisti  
in me misericordia. Amoris q̄z mi  
pbatio: op̄is ē exhibitio. Licenariū nā  
q̄ post mortē meā indultū. p̄tī fieri placu  
it p̄uenire me viuēre. **S**ededitatus suis  
mecum. siquā op̄is vicissitudinē. vacua  
senectū mea posset asserre. Subiit mortāni  
mū. petitio v̄re deuotiois mō facta p̄ non  
nullos et vobis. q̄si vice oīm. q̄tī super  
cantica canticōꝝ scriberet alioq̄ q̄liscūq̄ stu  
diositas mea. Inclinavi p̄tī cor meum  
assentire. qz amo te. Etenim amicoꝝ vota  
sunt silia. **C**ter post tota sumis ingenīs  
dictata sup̄ eisdē canticōꝝ qd aut q̄le posset  
addere pauptracula nulli vel tepide deuo  
tiōis mee. diu satis i dubio fuit animus.  
Tandē sisus i auxilio p̄auꝝ yfar decreui  
nouū aliqd. aut saltē nouo mō scilere sub